

har siddet, har været gennemsnitlig 17 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. højere, end de var i 1919—20, forekommer det mig ikke, at der er nogen som helst virkelig Grund til eller nogen virkelig Bund i Oppositionens Angreb paa den nuværende Regering for dens „slette finansielle Styre“. Det forekommer mig tværtimod, at den nuværende højtærede Stats- og Finansminister har vist, at han var i Stand til, til Trods for at han var forpligtet ved tidligere Love til betydelige Udgifter, og til Trods for, at de sociale Udgifter er steget, alligevel at bringe det til, baade at Statsvirksomhederne giver Overskud, og at Driftsregnskabet giver Balance. Det er saa afgørende, at man er kommet saa vidt, paa disse to Punkter, at det forekommer mig, at det kun kan være af allerstørste Interesse for os. Regeringen har her gjort et Arbejde, som er af den største Betydning.

Jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg har det Haab —, og jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Rode i sin Tid i Foraaret mente, at der var Sandsynlighed derfor —, at i indeværende Finansaar vil der ogsaa kunne opnaas Balance, for saa vidt angaar § 26, saaledes at vi i Virkeligheden fik fuld finansiell Balance. Det blev bestridt fra forskellige Sider, navnlig fra socialdemokratisk Side, at det kunde opnaas. Men det forekommer mig dog, at der endnu ikke foreligger Bevis for, at det ikke kan opnaas. Jeg tror, det vil vise sig, at man vil naa hen til Balance, og hvis det bliver Tilfældet, forekommer det mig, at der er naaet overordentlig meget under den nuværende Regering i finansiell Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte forleden i sin Ordførertale nogle haanlige Bemærkninger til den højtærede Stats- og Finansminister om, at han flere Gange hvert Aar havde udtalt, at han haabede paa Balance. Det forekommer mig nu ikke, at det ærede Medlem er den rette til at udtale sig haanligt derom. Thi hvis man gaar tilbage til det Ministerium, han selv var Medlem af, ved vi meget godt, at da afdøde Landstingsmand Jørgen Pedersen forud for Valget 1918 tvivlede om, at vi finansielt stod nogenlunde godt, saa fik vi at vide af den daværende Finansminister Brandes, at vi stod udmærket, og at hvis vi nu kunde tænke os, at Krigen snart sluttede, vilde vi have Midler til at gennemføre hidtil uanede Opgaver for Staten. Men det første, der skete, efter at Valget var holdt og vi var kommet ind paa Rigs-

dagen, var, at der blev forelagt et Forslag om et Laan paa 60 Mill. Kr. Hen paa Efteraaret samme Aar udtalte den daværende Finansminister under en Forhandling her i Tinget igen, at han ansaa vore Finanser for at være gode, og at vi ikke var i nogen Vanskelighed. Men inden et Par Maaneders Forløb aabenbarede han for Rigsdagen, at der var et Underskud paa 150 Mill. Kr. i Statskassen. Det var dog saa heldigt for ham, at den nuværende højtærede Stats- og Finansminister, som bestyrede Søkrigsforsikringen, kunde overlade ham 30 Millioner, saa han behøvede kun at laane 120 Millioner til. Jeg nævner dette, at den nuværende højtærede Stats- og Finansminister havde samlet de Penge, fordi man fra radikal Side, da det viste sig, at de Sparebestræbelser, den nuværende Regering havde sat i Gang, blev til noget, at der virkelig kom noget ud af dem, sagde: Ja, naturligvis, det er, fordi det er Raadsformand Kofoed, som jo er Medlem af det radikale Venstre, der leder dette Arbejde. Saa kunde man jo ogsaa henvise til, at det var den nuværende højtærede Stats- og Finansminister, der den Gang ledede Søkrigsforsikringen; og han kunde den Gang aflevere de 30 Mill. Kr. Imidlertid, Faktum er, at daværende Finansminister Brandes fik de Penge den Gang. Og hvad gav da den daværende Finansminister som Grund til, at han havde set saa meget fejl? Ja, han sagde, at han var blevet narret, og at det var det store Sugerør fra Indenrigsministeriet, som havde tømt Statskassen. Det ærede Medlem Hr. Rode havde været den store Sugemester, som havde tømt Statskassen for ham. Paa et betydeligt senere Tidspunkt udtalte derfor Finansminister Brandes: „Senere da jeg fik gunstige Efterretninger fra Statsbogholderiet, meddelte jeg ikke mine Kolleger noget om det for ikke at animere dem til at forbruge Penge; de kunde nok blive forbrugt endda.“

Jeg nævner dette, fordi man ogsaa fra den Side nu staar op som de økonomiske Tugtemestre overfor den nuværende Stats- og Finansminister og vil ligesom give det Udseende af, at den nuværende Stats- og Finansminister savner økonomisk Begreb og Sans for at økonomisere. Jeg vil for Resten sige til det ærede Medlem Hr. Rode, som ofte staar her netop som den største Kritiker, som den, der føler sig særlig kaldet til at være Finansernes Vogter, den store Tugtemester, at han maaske skulde overveje, om ikke baade Landets Befolkning og dette Tings Medlemmer alligevel